

בעשור האחרון חל מפנה מהותי באופן בו שאלות סביבתיות מוצגות, ובהתייחסות אליהן. במקום התנגשות ועימות, גוברת התפיסה שישנן הזדמנויות גוברות לשיתוף פעולה. הדבר נעשה תוך ניסיון למצוא אמצעים טכנולוגיים ועסקיים, אשר יביאו לפתרון שאלות אקולוגיות סבוכות. מי שאחראי להביא אנשי עסקים ושוחרי איכות הסביבה ביחד הוא הטבע עצמו, עם תופעות כמו התחממות כדור הארץ, שינוי האקלים, ירידה באיכות האוויר, או מחסור במים.

את הגישה החדשה נוהגים לכנות "קליין-טק", שם גנרי אשר מאחוריו עומד טווח רחב מאוד של פעילויות, בתחומים שונים של פעילות כלכלית וחברתית. לעתים השם מתייחס לטכנולוגיות הקשורות לאנרגיה, אך לעתים מדובר במגוון גדול יותר של טכנולוגיות. לא כל הפתרונות הם של מציאת מקורות חלופיים לאנרגיה, או אימוץ של חלופות רדיקליות לבעיות קיימות. אפשר, למשל, לדבר על מאמצים של התייעלות בשימוש באנרגיה קיימת באותה מסגרת של אמצעים נדרשים כדי לפתור בעיות קיימות. לצורכי הסקירה הנוכחית, אנו נתייחס לשם הגנרי "טכנולוגיות סביבתיות", והן יתייחסו לאמצעים טכניים לפתרון של בעיות בתחומי המים, המיחזור, האנרגיה והאוויר.

הטענה המרכזית של הסקירה הנוכחית היא לא רק שיש בשוק החדש הזדמנויות גדולות מאוד - זו כבר טענה אשר מתקבלת על ידי רבים בישראל ובעולם - אלא שיש לנקוט בסדרה של מעשים על מנת לממש הזדמנויות אלה. הכוונה היא למה שהממשלה נדרשת לעשות - והיא נדרשת ללא מעט מהלכים - ולניסוח של תוכנית אב לאומית בתחומים אלה. אלא שבכך לא די ויש גם חשיבות ליוזמה פרטית ולגורמים לא ממשלתיים בשנים הבאות בפיתוח הטכנולוגיות הסביבתיות.

טענה מרכזית נוספת היא, שדווקא יוזמות וצעדים שיינקטו על ידי משקיעים מוסדיים, בנקים וחברות ביטוח בעולם יביאו, גם בישראל, לאימוץ של לא מעט טכנולוגיות סביבתיות על ידי חברות תעשייתיות, ויתמצו מפתחים של טכנולוגיות כאלה.